

GOD. VII.

BROJ 296

ŠIBENIK

Srđa, 21. svibnja 1958.

Gavni i odgovorni urednik

NIKOLA BEGO

List izlazi svake srijede

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

Izdavač: Novinsko - izdavačko poduzeće »Štampa« — Šibenik

Telefoni: Redakcija 562,
»Štampa« 228.

Tek. račun kod Komunalne banke Šibenik br. 47-KB-15-Ž-182

UMRO JE ĐURO SALAJ

Saopćenje Saveznog izvršnog vijeća

Savezno izvršno vijeće saopćava s dubokim bolom svim narodima Jugoslavije, da je danas u 12.30 sati u Lovranu iznenada preminuo drug ĐURO SALAJ, član Saveznog izvršnog vijeća.

Težak gubitak za našu zemlju predstavlja smrt druga Đure Salaja, koji je bio jedan od njenih najistaknutijih rukovodilaca i koji je tokom čitavog svog života bio nepokolebljivi borac i graditelj revolucionarnog pokreta jugoslavenskih naroda u borbi za oslobođenje radnog naroda, za izgradnju društvenih organizacija radničke klase i razvoj socijalističkog društvenog uredenja.

Posmrtni ostaci druga Đure Salaja bit će prenijeti i sahranjeni u Zagrebu.

Neka je vječna slava revolucioneru i neumornom borcu drugu Đuri Salaju!

SAVEZNO IZVRŠNO VIJEĆE

Proglašenje narodne žalosti

20. svibnja 1958. godine u 12,30 sati iznenada je preminuo u Lovranu drug Đuro Salaj, član Izvršnog komiteta CK SKJ, član Saveznog izvršnog vijeća, član Centralnog vijeća SSJ i član Predsjedništva Saveznog odbora SSRN.

U znak žalosti za velikim sinom radnog naroda naše zemlje i neumornim revolucionarom i borcem za izgradnju socijalističke Jugoslavije, drugom Đurom Salajem, Savezno izvršno vijeće donosi

ODLUKU

Dani 20., 21. i 22. svibnja 1958. godine proglašuju se danima narodne žalosti za drugom Đurom Salajom.

SAVEZNO IZVRŠNO VIJEĆE

PREDSEDNIK REPUBLIKE JOSIP BROZ TITO

Saučešće predsjednika Tita

Predsjednik Republike Josip Broz Tito uputio je supruzi preminulog druga Đura Salaja, drugarici Faniki Salaj, slijedeće izraze saučešća:

»DRUGARICI FANIKI SALAJ

BEOGRAD
Maršala Tita 21

Draga drugarice Salaj,

Iznenadna vijest o smrti dragog druga Đure veoma nas je potresla. U ime moje i u ime Jovanke izražavam Vašu i ostalim članovima obitelji naše najdublje saučešće.

JOSIP BROZ TITO

Iznenadna smrt

Đuro Salaj, član Izvršnog komiteta Saveza u svoju sobu u odmaralištu željezničara i legao da se odmori. Za desetak minuta, međutim, nađe umras u 20.30 sati u Domu željezničara u Lovranu. Drug Salaj preminuo je poslije današnjeg srčanog napada. Njegovog tijela sada se nalazi u Domu gdje je preminuo.

Ovaj napad uslijedio je poslije povratka druga Salaja iz Rijeke, gdje je išao na lječnički pregled. U susjedskoj bolnici pregledali su ga dr. Silvije Novak i dr. Branko Antonini.

Drugovi koji su se nalazili zajedno sa preminulim Salajem na ovom putu za Rijeku, kažu da se on na povratak osjećao veoma dobro i bio raspoložen. Zadržao se u opatijskom hotelu „Central“ a zatim produžio a-

Državni odbor za sahranu

Savezno izvršno vijeće obrazovalo je Državni odbor za sahranu Đure Salaja. Članovi odbora su: Broz Josip-Tito, Bakarić Vladimir, Banović Luka, Berus Anka, Božićević Ivan, Veselinov Jovan, Gošnjak Ivan, Kardelj Edvard, Koliševski Lazar, Kovačević Nikola, Krička Miroslav, Marinko Mihalj, Maslarić Božidar, Pučar Đuro, Rukavčić Aleksandar, Stambolić Petar, Stamenković Dragi, Todorović Mijalko, Cazi Josip, Čolaković Rodoljub, Šentjurc Lidija.

Sahranu 22. svibnja

Premda saopćenju odbora za sahranu, tijelo druga Đure Salaja biće večeras prenijeto u Zagreb, gdje će biti sutra od 12 sati izloženo u Radničkom domu na Lenjinovom trgu.

Sahranu će se obaviti u četvrtak 22. svibnja popodne.

Pogrebna povorka krenut će u 15 sati iz Radničkog doma na Mirogoj, gdje će posmrtni ostaci druga Đure Salaja biti sahranjeni u grobnici narodnih heroja.

Otkazani prijemi kod predsjednika Republike

Kabinet predsjednika Republike obavještava članove delegacije, da se zbog narodne žalosti, povodom smrti člana Saveznog izvršnog vijeća Đure Salaja, otkazuju prijemi kod predsjednika Republike određeni za 21. i 22. svibnja.

Komemorativna sjednica Saveznog izvršnog vijeća

Savezno izvršno vijeće održat će danas u 11 sati komemorativnu sjednicu povodom smrti druga Đure Salaja.

Saopćenje Centralnog komiteta SKJ, Saveznog odbora SSRN i Centralnog vijeća SSJ

Danas, 20. svibnja, umro je drug Đuro Salaj, član Izvršnog komiteta Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije, član Predsjedništva Saveznog odbora Socijalističkog saveza radnog naroda Jugoslavije i dugogodišnji predsjednik Centralnog vijeća sindikata Jugoslavije.

Smrt druga Đure Salaja duboko će ozalostiti sve naše narode i radničku klasu naše zemlje, koji su iz svojih redova izgubili jednog od svojih najzaslužnijih i najvijernijih sinova, prekaljenog borca za slobodu, omiljenog druga i rukovodioca.

Savez komunista Jugoslavije, Socijalistički savez radnog naroda Jugoslavije i Savez sindikata Jugoslavije gube iz svojih redova jednog od onih ljudi, koji su neumorno i nepokolebljivo više od pet decenija čvrsto koračali revolucionarnim putem, boreći se za velike ideale socijalizma, slobode i humanizma.

Ime i rad druga Đure Salaja neraskidivo su utkani u historiju radničke klase Jugoslavije, od prvih početaka njene borbe i stvaranja njenih organizacija, do izgradnje snažne socijalističke domovine. Revolucionarna aktivnost druga Đure Salaja nerazdvojno je povezana sa stvaranjem, jačanjem i cijelokupnim razvojem Komunističke partije i Saveza komunista. Ogorčena stvaralačka energija i izuzetne sposobnosti rukovodioca neizbrisivo su ugrađene u čitavu izgradnju Saveza sindikata Jugoslavije u historijsku borbu za ostvarenje ljepšeg života sadašnjih i budućih generacija, kao i za jačanje međunarodne solidarnosti i internacionalne suradnje radničke klase i njenih organizacija.

Zivot i djelo druga Đure Salaja služit će kao svijetao primjer dosljednosti u borbi za socijalizam.

CENTRALNI KOMITET SKJ
SAVEZNI ODBOR SSRN
CENTRALNO VIJEĆE SSJ

Veliki gubitak za naše narode

Neustrašivi borac radničke klase

Duro Salaj, član Izvršnog komiteta Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije i član izvršnog vijeća, rođio se 10. travnja 1889. godine u Valpovu. Odrastao je u porodici siromašnog zanatlije — stolaru. Poslije završenih pet razreda osnovne škole, rujna mjeseca 1900. godine stupio je na krojački zanat, koji je izucio 1903. Radnički sindikalni pokret, koji se u Hrvatskoj počeo razvijati o-samdesetih godina prošlog vijeka, dao je iz svojih redova veliki broj revolucionera i boraca za prava radničke klase. Iako podvrgnut žestokim progonima austrougarske vlasti i teroru zloglasnog mađarskog grofa — bana Kuena Hederarija, uspijevalo je da oko sebe okupi najsvijesniji i najborbeniji dio radništva u organiziranju sva-kodnevne borbe protiv domaćih i stranih eksploratora. U obaranju Kuenovog režima, radnička klasa Hrvatske odigrala je važnu ulogu. Ta godina pojavile su se u Hrvatskoj i prve radničke sindikalne organizacije.

Ponesen borom radničke klase, osjećajući da mu je i samom mjesto u njenim redovima, mladi krojački radnik Duro Salaj stupio je u Sindikat krojačkih radnika u Zagrebu 1906. godine.

Otada pa kroz čitavu dugu tešku borbu radničke klase, Duro Salaj je prošao težak, ali slavan put revolucionera i borca za prava obespravljениh i ugnjetavanih, kako u svojoj domovini, tako i van nje.

Tek što se uključio u rad sindikata, krajem iste godine odlazi u Austriju i tamo je radio u redovima socijaldemokratske partije u Bozenu. U proljeće 1907. prelazi u Švicarsku, gdje ostaje sve do jeseni 1908. godine. Učestvovao je u borbi švicarskih sindikata. Ubrzo je postao sekretar sindikalne podružnice krojačkih radnika u Thunu. U proljeće 1908. godine ova ista sindikalna podružnica ga je izabrala za delegata na Kongres tekstilnih i krojačkih radnika Švicarske u Lausanne. U jesen iste godine otišao je u Njemačku, odatle se 1909. godine vratio u domovinu i godinu dana radio u Sarajevu kao sekretar Saveza krojačkih radnika za Bosnu i Hercegovinu. Iz Sarajeva je prešao u Slavonski Brod, koji je postao žarište njegovog sindikalnog i partiskog rada kroz dugi niz godina.

Početkom Prvog svjetskog rata, sindikalni pokret bio je zabranjen, ali klasna borba nije prestala. U domu, koji je 1912. godine otvoren za sindikalno organizirane radnike, Duro Salaj je neumorno radio. 1914. u ovaj dom uselili su se vojnici Austrougarske, ostavivši radnicima samo jednu sobu. Kasarna austrougarske vojske nije omotala najnaprednijem i najsvijesnjem dijelu radničke klase da nastavi borbu, proširujući politički rad čak i među neprijateljskom vojskom. Rezultat ovoga rada, u kome je vidnu ulogu odigrao Duro Salaj bila je pobuna austrougarskih vojnika 1918. — nekoliko mjeseci pred kraj rata.

Poslije Prvog svjetskog rata, radnički pokret u našoj zemlji se brzo razvijao i već 1919. godine predstavljao znatan dio međunarodnog radničkog pokreta. Stvaranje jedinstvene partije i ujedinjenje revolucionarnog pokreta predstavljali su važan faktor u daljem napredovanju i razvijanju svijesti klasne borbe. Težnja za ujedinjenjem nosila je pečat oštре borbe radničke klase s oportunitetima, koji su, paktirajući sa vladajućom buržoazijom, pokušavali da osuđe- te jedinstvo. To je dovelo da na Kongresu socijaldemokratske stranke Hrvatske, održanom 1919. godine, Duro Salaj istupi sa ljevi-com, s kojom napušta Kongres i stvara akcioni odbor za pripremu Kongresa ujedinjenja. Akcioni odbor ljevice okupio je tada oko sebe ogromnu većinu partiskog članstva u Hrvatskoj.

Kongres ujedinjenja, održan 20. travnja 1919. osudio je izdaju međunarodnog radničkog pokreta, koju su učinili tadašnja Druga internacionala i jugoslavenski socijalisti Korado Bukseg, Kristijan i drugi. Na ovom kongresu je stvorena jak položaj radničke klase, koja je okupila oko 60 000 članova. Od ovog kongresa, Duro Salaj stupa u Komunističku partiju Jugoslavije i u prvim redovima najnaprednijeg i najrevolucionarnijeg dijela proletarijata nastavlja borbu, prolazeći kroz nojstruje sukobe sa tadašnjim režimom.

Na prvim poslijeratnim izborima za konstituantu, studenog 1920.

godine, izabran je za poslanika u Požeškoj Zupaniji na listi Komunističke partije Jugoslavije i član izvršnog vijeća, rođio se 10. travnja 1889. godine u Valpovu. Odrastao je u porodici siromašnog zanatlije — stolaru. Poslije završenih pet razreda osnovne škole, rujna mjeseca 1900. godine stupio je na krojački zanat, koji je izucio 1903.

Radnički sindikalni pokret, koji se u Hrvatskoj počeo razvijati o-samdesetih godina prošlog vijeka, dao je iz svojih redova veliki broj revolucionera i boraca za prava radničke klase. Iako podvrgnut žestokim progonima austrougarske vlasti i teroru zloglasnog mađarskog grofa — bana Kuena Hederarija, uspijevalo je da oko sebe okupi najsvijesniji i najborbeniji dio radništva u organiziranju sva-kodnevne borbe protiv domaćih i stranih eksploratora. U obaranju Kuenovog režima, radnička klasa Hrvatske odigrala je važnu ulogu. Ta godina pojavile su se u Hrvatskoj i prve radničke sindikalne organizacije.

Ponesen borom radničke klase, osjećajući da mu je i samom mjesto u njenim redovima, mladi krojački radnik Duro Salaj stupio je u Sindikat krojačkih radnika u Zagrebu 1906. godine.

Otada pa kroz čitavu dugu tešku borbu radničke klase, Duro Salaj je prošao težak, ali slavan put revolucionera i borca za prava obespravljениh i ugnjetavanih, kako u svojoj domovini, tako i van nje.

Tek što se uključio u rad sindikata, krajem iste godine odlazi u Austriju i tamo je radio u redovima socijaldemokratske partije u Bozenu. U proljeće 1907. prelazi u Švicarsku, gdje ostaje sve do jeseni 1908. godine. Učestvovao je u borbi švicarskih sindikata. Ubrzo je postao sekretar sindikalne podružnice krojačkih radnika u Thunu. U proljeće 1908. godine ova ista sindikalna podružnica ga je izabrala za delegata na Kongres tekstilnih i krojačkih radnika Švicarske u Lausanne. U jesen iste godine otišao je u Njemačku, odatle se 1909. godine vratio u domovinu i godinu dana radio u Sarajevu kao sekretar Saveza krojačkih radnika za Bosnu i Hercegovinu. Iz Sarajeva je prešao u Slavonski Brod, koji je postao žarište njegovog sindikalnog i partiskog rada kroz dugi niz godina.

Početkom Prvog svjetskog rata, sindikalni pokret bio je zabranjen, ali klasna borba nije prestala. U domu, koji je 1912. godine otvoren za sindikalno organizirane radnike, Duro Salaj je neumorno radio. 1914. u ovaj dom uselili su se vojnici Austrougarske, ostavivši radnicima samo jednu sobu. Kasarna austrougarske vojske nije omotala najnaprednijem i najsvijesnjem dijelu radničke klase da nastavi borbu, proširujući politički rad čak i među neprijateljskom vojskom. Rezultat ovoga rada, u kome je vidnu ulogu odigrao Duro Salaj bila je pobuna austrougarskih vojnika 1918. — nekoliko mjeseci pred kraj rata.

Poslije Prvog svjetskog rata, radnički pokret u našoj zemlji se brzo razvijao i već 1919. godine predstavljao znatan dio međunarodnog radničkog pokreta. Stvaranje jedinstvene partije i ujedinjenje revolucionarnog pokreta predstavljali su važan faktor u daljem napredovanju i razvijanju svijesti klasne borbe. Težnja za ujedinjenjem nosila je pečat oštре borbe radničke klase s oportunitetima, koji su, paktirajući sa vladajućom buržoazijom, pokušavali da osuđe- te jedinstvo. To je dovelo da na Kongresu socijaldemokratske stranke Hrvatske, održanom 1919. godine, Duro Salaj istupi sa ljevi-com, s kojom napušta Kongres i stvara akcioni odbor za pripremu Kongresa ujedinjenja. Akcioni odbor ljevice okupio je tada oko sebe ogromnu većinu partiskog članstva u Hrvatskoj.

Kongres ujedinjenja, održan 20. travnja 1919. osudio je izdaju međunarodnog radničkog pokreta, koju su učinili tadašnja Druga internacionala i jugoslavenski socijalisti Korado Bukseg, Kristijan i drugi. Na ovom kongresu je stvorena jak položaj radničke klase, koja je okupila oko 60 000 članova. Od ovog kongresa, Duro Salaj stupa u Komunističku partiju Jugoslavije i u prvim redovima najnaprednijeg i najrevolucionarnijeg dijela proletarijata nastavlja borbu, prolazeći kroz nojstruje sukobe sa tadašnjim režimom.

Na prvim poslijeratnim izborima za konstituantu, studenog 1920.

godine, izabran je za poslanika u Požeškoj Zupaniji na listi Komunističke partije Jugoslavije i član izvršnog vijeća, rođio se 10. travnja 1889. godine u Valpovu. Odrastao je u porodici siromašnog zanatlije — stolaru. Poslije završenih pet razreda osnovne škole, rujna mjeseca 1900. godine stupio je na krojački zanat, koji je izucio 1903.

Radnički sindikalni pokret, koji se u Hrvatskoj počeo razvijati o-samdesetih godina prošlog vijeka, dao je iz svojih redova veliki broj revolucionera i boraca za prava radničke klase. Iako podvrgnut žestokim progonima austrougarske vlasti i teroru zloglasnog mađarskog grofa — bana Kuena Hederarija, uspijevalo je da oko sebe okupi najsvijesniji i najborbeniji dio radništva u organiziranju sva-kodnevne borbe protiv domaćih i stranih eksploratora. U obaranju Kuenovog režima, radnička klasa Hrvatske odigrala je važnu ulogu. Ta godina pojavile su se u Hrvatskoj i prve radničke sindikalne organizacije.

Ponesen borom radničke klase, osjećajući da mu je i samom mjesto u njenim redovima, mladi krojački radnik Duro Salaj stupio je u Sindikat krojačkih radnika u Zagrebu 1906. godine.

Otada pa kroz čitavu dugu tešku borbu radničke klase, Duro Salaj je prošao težak, ali slavan put revolucionera i borca za prava obespravljениh i ugnjetavanih, kako u svojoj domovini, tako i van nje.

Tek što se uključio u rad sindikata, krajem iste godine odlazi u Austriju i tamo je radio u redovima socijaldemokratske partije u Bozenu. U proljeće 1907. prelazi u Švicarsku, gdje ostaje sve do jeseni 1908. godine. Učestvovao je u borbi švicarskih sindikata. Ubrzo je postao sekretar sindikalne podružnice krojačkih radnika u Thunu. U proljeće 1908. godine ova ista sindikalna podružnica ga je izabrala za delegata na Kongres tekstilnih i krojačkih radnika Švicarske u Lausanne. U jesen iste godine otišao je u Njemačku, odatle se 1909. godine vratio u domovinu i godinu dana radio u Sarajevu kao sekretar Saveza krojačkih radnika za Bosnu i Hercegovinu. Iz Sarajeva je prešao u Slavonski Brod, koji je postao žarište njegovog sindikalnog i partiskog rada kroz dugi niz godina.

Početkom Prvog svjetskog rata, sindikalni pokret bio je zabranjen, ali klasna borba nije prestala. U domu, koji je 1912. godine otvoren za sindikalno organizirane radnike, Duro Salaj je neumorno radio. 1914. u ovaj dom uselili su se vojnici Austrougarske, ostavivši radnicima samo jednu sobu. Kasarna austrougarske vojske nije omotala najnaprednijem i najsvijesnjem dijelu radničke klase da nastavi borbu, proširujući politički rad čak i među neprijateljskom vojskom. Rezultat ovoga rada, u kome je vidnu ulogu odigrao Duro Salaj bila je pobuna austrougarskih vojnika 1918. — nekoliko mjeseci pred kraj rata.

Poslije Prvog svjetskog rata, radnički pokret u našoj zemlji se brzo razvijao i već 1919. godine predstavljao znatan dio međunarodnog radničkog pokreta. Stvaranje jedinstvene partije i ujedinjenje revolucionarnog pokreta predstavljali su važan faktor u daljem napredovanju i razvijanju svijesti klasne borbe. Težnja za ujedinjenjem nosila je pečat oštре borbe radničke klase s oportunitetima, koji su, paktirajući sa vladajućom buržoazijom, pokušavali da osuđe- te jedinstvo. To je dovelo da na Kongresu socijaldemokratske stranke Hrvatske, održanom 1919. godine, Duro Salaj istupi sa ljevi-com, s kojom napušta Kongres i stvara akcioni odbor za pripremu Kongresa ujedinjenja. Akcioni odbor ljevice okupio je tada oko sebe ogromnu većinu partiskog članstva u Hrvatskoj.

Kongres ujedinjenja, održan 20. travnja 1919. osudio je izdaju međunarodnog radničkog pokreta, koju su učinili tadašnja Druga internacionala i jugoslavenski socijalisti Korado Bukseg, Kristijan i drugi. Na ovom kongresu je stvorena jak položaj radničke klase, koja je okupila oko 60 000 članova. Od ovog kongresa, Duro Salaj stupa u Komunističku partiju Jugoslavije i u prvim redovima najnaprednijeg i najrevolucionarnijeg dijela proletarijata nastavlja borbu, prolazeći kroz nojstruje sukobe sa tadašnjim režimom.

Na prvim poslijeratnim izborima za konstituantu, studenog 1920.

godine, izabran je za poslanika u Požeškoj Zupaniji na listi Komunističke partije Jugoslavije i član izvršnog vijeća, rođio se 10. travnja 1889. godine u Valpovu. Odrastao je u porodici siromašnog zanatlije — stolaru. Poslije završenih pet razreda osnovne škole, rujna mjeseca 1900. godine stupio je na krojački zanat, koji je izucio 1903.

Radnički sindikalni pokret, koji se u Hrvatskoj počeo razvijati o-samdesetih godina prošlog vijeka, dao je iz svojih redova veliki broj revolucionera i boraca za prava radničke klase. Iako podvrgnut žestokim progonima austrougarske vlasti i teroru zloglasnog mađarskog grofa — bana Kuena Hederarija, uspijevalo je da oko sebe okupi najsvijesniji i najborbeniji dio radništva u organiziranju sva-kodnevne borbe protiv domaćih i stranih eksploratora. U obaranju Kuenovog režima, radnička klasa Hrvatske odigrala je važnu ulogu. Ta godina pojavile su se u Hrvatskoj i prve radničke sindikalne organizacije.

Ponesen borom radničke klase, osjećajući da mu je i samom mjesto u njenim redovima, mladi krojački radnik Duro Salaj stupio je u Sindikat krojačkih radnika u Zagrebu 1906. godine.

Otada pa kroz čitavu dugu tešku borbu radničke klase, Duro Salaj je prošao težak, ali slavan put revolucionera i borca za prava obespravljeni- i ugnjetavanih, kako u svojoj domovini, tako i van nje.

Tek što se uključio u rad sindikata, krajem iste godine odlazi u Austriju i tamo je radio u redovima socijaldemokratske partije u Bozenu. U proljeće 1907. prelazi u Švicarsku, gdje ostaje sve do jeseni 1908. godine. Učestvovao je u borbi švicarskih sindikata. Ubrzo je postao sekretar sindikalne podružnice krojačkih radnika u Thunu. U proljeće 1908. godine ova ista sindikalna podružnica ga je izabrala za delegata na Kongres tekstilnih i krojačkih radnika Švicarske u Lausanne. U jesen iste godine otišao je u Njemačku, odatle se 1909. godine vratio u domovinu i godinu dana radio u Sarajevu kao sekretar Saveza krojačkih radnika za Bosnu i Hercegovinu. Iz Sarajeva je prešao u Slavonski Brod, koji je postao žarište njegovog sindikalnog i partiskog rada kroz dugi niz godina.

Početkom Prvog svjetskog rata, sindikalni pokret bio je zabranjen, ali klasna borba nije prestala. U domu, koji je 1912. godine otvoren za sindikalno organizirane radnike, Duro Salaj je neumorno radio. 1914. u ovaj dom uselili su se vojnici Austrougarske, ostavivši radnicima samo jednu sobu. Kasarna austrougarske vojske nije omotala najnaprednijem i najsvijesnjem dijelu radničke klase da nastavi borbu, proširujući politički rad čak i među neprijateljskom vojskom. Rezultat ovoga rada, u kome je vidnu ulogu odigrao Duro Salaj bila je pobuna austrougarskih vojnika 1918. — nekoliko mjeseci pred kraj rata.

Poslije Prvog svjetskog rata, radnički pokret u našoj zemlji se brzo razvijao i već 1919. godine predstavljao znatan dio međunarodnog radničkog pokreta. Stvaranje jedinstvene partije i ujedinjenje revolucionarnog pokreta predstavljali su važan faktor u daljem napredovanju i razvijanju svijesti klasne borbe. Težnja za ujedinjenjem nosila je pečat oštре borbe radničke klase s oportunitetima, koji su, paktirajući sa vladajućom buržoazijom, pokušavali da osuđe- te jedinstvo. To je dovelo da na Kongresu socijaldemokratske stranke Hrvatske, održanom 1919. godine, Duro Salaj istupi sa ljevi-com, s kojom napušta Kongres i stvara akcioni odbor za pripremu Kongresa ujedinjenja. Akcioni odbor ljevice okupio je tada oko sebe ogromnu većinu partiskog članstva u Hrvatskoj.

Kongres ujedinjenja, održan 20. travnja 1919. osudio je izdaju međunarodnog radničkog pokreta, koju su učinili tadašnja Druga internacionala i jugoslavenski socijalisti Korado Bukseg, Kristijan i drugi. Na ovom kongresu je stvorena jak položaj radničke klase, koja je okupila oko 60 000 članova. Od ovog kongresa, Duro Salaj stupa u Komunističku partiju Jugoslavije i u prvim redovima najnaprednijeg i najrevolucionarnijeg dijela proletarijata nastavlja borbu, prolazeći